

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4
 Negyedévre 2
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Miklós-utca 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytözsdében.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Képviselők esarnoka.

IX.

MAKKAY ZSIGMOND, Ákosfalva országgyűlési képviselője.

Az általános képviselőválasztások alatt egyik székelyföldi kerületben gróf *Nemes János* 153-ad magával leszavazott a régi székely becsületre, a mely veszendő felben van a székelyek országában. *Makkai Zsigmond* többet tett ennél — ő megmentette a régi székely becsületet, mert kibuktatta a kerületből *Légrády Károlyt*, ezt a minden idők és minden miniszterek mamelukját — a híres ujság-börziánert.

Ennek az egyszerű embernek az arczképét mutatjuk be most. Képviselőválasztás még nem csinált olyan szenzációt, mint az ő választása. Csodálatos hírek keringtek a harisnyás székelyről, a ki hidépitőből, egyszerű székely földmivesből képviselővé avanszirozott.

Makkay Zsiga bátyánk nem sokat törődött a legendás híresztelésekkel. Mikor eljött az ideje, vonatra ült, s felment véreit, a derek székely népet képviselni az országházban.

Tudja ő azt magáról, hogy nem világrengető talentum — s nem az a Messias, a ki a székelyeknek zabszállító vezérek által megbontott, koldussá tett népe olyan epedve vár. Ő az ő józan, becsületes székely eszével egyike azoknak a harczoló közkatonáknak, a kik a magyar állam függetlenségét védelmézik minden időkben.

Makkai Zsigmond mint a népből választott képviselő — legjobban tudja az ő népének baját. A szenvedelmes viták keretében egy-egy felszólalásában bizonyára rá fogja terelni ezekre a bajokra a nagyok, a hatalmasok figyelmét, a kik ha jó kedvükben lesznek, táian segíteni is fognak az elárvult, elszegényedett népen.

És ha ez a nép csak egy lépéssel is halad előre a jólét a megelégedés útján, akkor *Makkay Zsigmond* jól teljesítette elvállalt kötelezettségét s kivívja újból polgártársai bizalmát.

Garantirozott hírek.

(♁) **Tolnay Kornélt**, a máv. új üzletvezetőjét megérkezésekor **Sziegmeth Károly** olyan ékes magyar dikezióval fogadta, hogy attól majdnem hanyatt esett.

(♂) **Az egyházkerületen** sok esett a **Gulyás** tanár becsületbeli ügyéről, **Márk Endre** erkölcsbíró is szavazott.

(♁) **Molnár Apát** az országgyűlésen egy életre való eszmét pendített meg, a mivel lefőzte VII. Gergey pápát. Azt mondta ugyanis, hogy „*a papnak be kell kötni a végét.*”

Ez azonban kevés. Hogy **Rakovszky** Istvánnal szóljunk: „csak fél rendszabály.” Be is kell pecsételni.

(X) **Győri István** fővárosi hivatal szolgát elcsapták, mert „ostoba” volt. A fővárosi nagyfejük most attól félnek, hogy ha ez rendszerré válik ők is mehetnek Madagaskárba **Keeskeméthy** után.

(.) **Hová lett a pénzünk?** — kérdezi némely magyar hirlap. Hát még ilyet is lehet kérdezni Magyarországon? Hiszen a mi nem volt, az nem lehetett sehová! Vagy talán volt, hanem az „intéző körök” felzemeskeltették ama bizonyos kétfejú csirkével?

(&) **Törvényt akarnak alkotni** a „biztosítási” intézetek megrendszabályozásáról és ezt az akaratot a lapok megfoghatatlan indiszcrecióval dobraütötték. Most már érthető, hogy miért igyekeznek az „illetékes körök” annyira a sikkasztásokkal!

(+) **A kilencz milliós** nagy kölesön leszavazása óriási örömet szerzett **Márk Endre** temetőbujnoknak, mivel a milliókból 220 ezer korona a temetők rendezésére volt előirányozva. Mit csinálna szegény **Kendre**, ha a temetőket rendezik, s a sirok fölé hajló árnyas, lombos fákat kipusztítanák.

(!) **Bizonyos városi zenede** ismét kitesz magáért e hónap elején. Válogatott műsorral hangversenyt rendeztet, persze műsorában, ősi szokás szerint, egyetlen magyar darab szerepel kegyelemből. E nagyon is érezhető folytonossági hiányt mégis észrevette az ügybuzgó rendezőség, mert, mint lapunk zártakor értesülünk, hogy a magyar zene is képviselve legyen a hangversenyen: fölkérté a „*Viziszonny*” asztaltársaság érdemes elnökét, **Karórágó Bénéiamin** urat, hogy a dalárdájával működjenek közre az estély sikere érdekében, a mit az elnök ur készségesen meg is ígért. Lesz tehát a jelenlevőknek igazi műélvezetben is részök.

(?) **Sziegmeth Károly** máv. üzletvezető helyettes, a magyar nyelv nyaktörője; „*dings*” és „*asztat*” lovag, nagy applombbal beköltözködött az üzletvezetői szalonkocsiba. Azonban kinevezték az új üzletvezetőt és a „*dings*” lovag kénytelen volt kihuzcolkodni. A vasutasok nagy öröme rövid ideig tartott a pünkösti királyság.

(?) **Azt jelenti** a m. k. statisztikai hivatal, mint belügyminiszter, hogy az ország *közegészségügye* folytonos „előhaladási” mutat. Az ám, édes *dr. Statistikus* ur, tapintsa meg csak a zsebünket, az ön nadálya nélkül is elmúlt belőle a daganat!

(—) **A kard beszél, az ész ugat!** Ez a legújabb közmondás Budapestten abból a hecceből ki olyólag, a mivel az országgyűlésen-kivüli minisztránpárt foglalkoztatja már vagy tíz nap óta a sajtót és a közönséget valóságos parbaj-áradattal. Jól van ez így; mert a földi természet originális rendje az, hogy az áradat a hátán hordja a szemetet.

(§) **Baleset.** Panaszkodnak a lapok, hogy **Burmester** világhírű hangversenyét kevesen hallgatták meg Debreczenben. Hát az már igazán szomorú is, hogy a közönség lassacskán tudatára kezd ébredni annak: miért fizessen ő drága pénzt idegen nótáért, idegen muzikusnak, mikor az idehaza valók is jól tudnak hegedülni!? Ez a csirázó önértet, ez, valóban hirlapilag leszólni való!

Aktuális kuplék.

Szozer Ilka Önagysága,
S a direktor *Leszkay*,
Összeveszték — de keményen
Nem is rég — csak a múlt héten.
Szégyellem bevallani! . . .
Vajh mi lett a szörnű harcából?
Kiváncsiak ugyebár?
Nézzenek hát a vidékre,
Ott folyik most a harc vége . . .
Kassa után Debreczen,
Sorra jön majd minden város,
Ha szomszédos, ha határos,
Terjed majd a *Szozer-láz*.
Mesésen telt zsufolt ház,
Ordítani fog ezer torok,
És a telt kasszáknak pedig
Tapsolnak a — direktorok.

Egy szerkesztő lábikráját
Atlótte egy golyóbis,
Most sorvasztó nehéz lázban,
Nyög — kínlódik a kórházban,
Tűzben ég az arca is,
De az arca nem a láztól
Lett oly lángoló piros.
Azt szégyenli a jó *Pályi*
Meghiheti ezt akárki.
Hogy egy klerikális ölom
Ment át liberális csonton.
Mert ha a *Dienes* Márton
Lőtte volna akár vállon
Elszenvedné szívesen,
Nem is szólna sohasem.
De a *Köpösdy* golyója . . . !
Biz Isten ostoba golyva
Ki nem emlékezik néha,
Köpösdy zsebkendőjével
Hogy bánt el a *Mandel Béla*.

Őszi öltönyök
 tisztítása

kifogástalanul

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchényi-utca 42. sz.

A városi tanács páciban.

Dráma egy felvonásban.

S z e m é l y e k:

Simonffy tata podeszta. *A méltóságos rövidnadrágu gróf,*
Vecsey Imre, *Város atyák,*
Már Kendre. *Aczél főmérnök.*

(A rövid nadrágu méltóságos úr megnyitja az ülést.)

Simonffy tata: Tisztelt közgyűlés. Miután a város létesítmények nélkül el nem lehet elhatározni; már tudniillik mi a bölcs és csalhatatlan kupaktanács, melynek én vagyok a vezetője, hogy létesíteni fogunk. De mivel a létesítmények csak úgy létesíthetők, ha a t. közgyűlés akár a pokol fenekéből is pénzt létesít elő, indítványozom, hogy gyenge kilencz milliót kérjünk kölcsön a *Rotschild* Mózsai zsidótól.

Város atyák: Üljön le öreg gyermek és ne karatoljon. Elég sokáig volt polgármester, az alatt az idő alatt létesíthetett volna elég üdvös dolgot kilencz millió nélkül is.

Vecsey Imre: De kérem nem tréfa a dolog. A podeszta ur okosan beszél.

Városatyák: Hihetetlen!

Vecsey: Hogy ez igaz, elősorolom azokat a létesítményeket, melyeket a felveendő 9 millió kölcsönből szándékozunk teremteni. Így például a méltóságos gróf főispán ur rövid nadrágjainak kitoldására kell 500000 korona. *Már Kendre* barátunk részére egy saját külön temető rendezésére szintén annyi. A főmérnök ur régen nem építtetett, neki is kell vagy másfél millió. — A *Pacsirta-utcai* elemi iskola kimeszelési költségeire is szükséges vagy nyolekszáz ezer korona. A városi tanács fejének bedrótoztatására mert különben szétfolyik valamennyinek a talentuma beláthatják, hogy megint csak kell egy pár százezer korona. A polgármester ur részére beakarunk szerezni egy beszélő automatát, mert az öreg ur kezdi elszólogatni magát. A hajduk csizmájának kipucolására is állítunk fel egy csizmapucoló és suviksz előállító gyárat — erre mind pénz kell!

A főmérnök: Csak tán nem fognak szükkeblüsködni az urak egy pár rongyos millióért.

A főispán: Különösen mikor az én rövid nadrágomról van szó.

Simonffy tata: Hát a beszélő automata kutya? A nélkül nem leszek polgármester a *Herkó Páter* nek sem!

Városatyák: Nem oda Buda. Követeljük, hogy a tanács a saját költségén drótoztassa be a fejét és úgy menjen penzióba.

Simonffy: Követelik — ezt a szót én nem ismerem. Majd megmutatom én maguknak azt a krucifix árgyélusát, hogy ki itt az ur.

Városatyák! A polgármester legkevésebbé az — ugyan — menjen nyugdíjba, onnan lárnázzon.

A főispán: Azt a fűzfán fűtyülős rézangyalát a világnak, szavazzunk. Majd meglátom, lesz e olyan bátor férfi, a ki bizalmianságot mer szavazni az én rövid nadrágomnak — illetve a tanácsnak.

(A város atyák lassan szavazni kezdenek, s megbuktatják ugy a rövid nadrágok kijavítását — mint a subick gyárat.

Simonffy) No ilyen nem történt mióta a
Vecsey) világ áll.
A főszámvevő)

A főispán: Hallatlan dolog! De bosszut kell állanunk valakin. Ugyan kérem főmérnök ur, mikor az utca népe megharagszik mit szokott tenni?

A főmérnök: Beverik a *Márk Endre* ablakait.

A főispán: Helyes, tehát mi is befogjuk verni a temetőcsész ablakait.

Már Kendre: Szűz Mária, ennek is én iszom meg a levit. (Haza rohan s bezárja a spalétákat.)

(Függöny, ha van legördül.)

Csiky dala.

Beszélek én: hallgatod te.

Hallgatnám én: beszélnél te.

(Bankett szónoklati irigylvényes érdem-rend-szólam.)

A brigadéros dala.

Zöld erdő árnyékát

Piros csizmám nyomát

Hóval fedi el a tél . . .

Hóval fedi el a tél.

Gólya Friczi mondásai.

— *Kecskeméthy Győző* mindeddig pompásan óvja a „nemzeti ideált.“ — És úgy látszik a velencei táviratból, hogy tán természetben is vitt magával egy *ideált.*

— Ha igaz, Velenczében a *Márkus-téren* látták a *derék ifjut* egy elegáns hölgygyel. No a mi az elegáncziát illeti, az csak telik a fél-millió koronából.

— Egyébiránt annyifele látták már a jeles sikasztót, hogy ebből is biztosra lehet venni, nem egyedül van.

(*) *Jókai Mórné* mint a budapesti lapok írják e hó 25-én nagy mosást rendezett. Saját külön tudósítónkat haladék nélkül utnak indítottuk, hogy részletes tudósítást közölhessünk e fontos eseményről, a mi azonban előre láthatólag nem fogja az európai egyensúlyt megbolygatni.

Színház.

Bohémestély a Bundában.

Kedves szerkesztő úr! Azt hiszem tetszett valamit olvasni a tekintetes *Than Gyula* szerkesztő úr ujságjában, hogy a *Láng* doktor úr lakásán mi yen nagyszerű bohémestélyt csapott egy pár színész uraság meg az angolul beszélő *Flesch* patikárius úr, a ki három esztendő óta keresi egy művésznőnél elvesztett szívét. de nem találja. Nagy szeszácziót, de egyuttal irigységet is kellett ez a bohémestély a színháznál. Mindenki szeretett volna ott lenni, s még sem lehetett ott.

— Igazán csunyaság, mondta a *Szigeti Lujza* nagysága, hogy bennünket gyenge nőket olyan megvetőleg mellőztek.

— Bosszuljuk meg magunkat — indítványozta *Kovács Fáni* nagysága.

— De hogyan — fuvolázta *Szigeti* nagysága az ő ismert bájdus hangján.

— Rendezünk kontra bohém estélyt.

— A bizony jó lesz, hagyta helybe az egész társulat és *Szigeti* nagysága elnöklete alatt csakhamar megalakult a rendező bizottság.

Szerdán este aztán tündéri fényben uszott a „Bunda“ hires terme. *Hauer Berezi* színházi intendáns úr két gázlámpát gyújtatott fel a nagy esemény hírére. *Surányi* macska felügyelő úr kitünőleg összevegyítette az italokat — olyan erős bort csinált, hogy *Halász* kardalos úr is elszédült tőle.

Színház után vette kezdetét a nagy bohémestély. A programmot *Szigeti* nagysága nyitotta meg, a ki *Gyöngyössy Kuviktor* gésagimnáziumi igazgató urral elénekelt a Troubadour egyik finalját.

Aztán *Sarkadi Aladár* a *schwarze Künstler* produkálta magát. Szörnyűséges dolgokat csinált. Meg-evett két skatulya subiczkot, három kiló kulimázt, négy faggyú gyertyát, végre nyomtatékul elnyelte *Márton Géza* fiók karmester úr zenei tudományát.

Mindannyian azt hittük, hogy ettől már megcsömörlik — de ő kérkedőleg vágta oda, hogy ráadásul megenné még egyik másik kollegájának művészetét is. Ezt azonban már nem engedték meg neki, mert következett a program többi száma.

Nagy Gyula művész úr tartott felolvasást a papucsról. Felolvasás közben megmutatta az ő czimerét. azt a szeges papucsot, a melylyel az ő asszonya esténkint az ágy alá kergeti. A felolvasót jutalomképen só-tartókkal, szódavizes üvegekkel konfettizték meg.

Herczegh Sándor színházi főügyész énekelt ezután az ő ismert mély hangján több osztrák nótát, *Bartha* helyettes direktor urnak annyira tetszett a dolog, hogy megígérte *Herczegh* urnak, hogy félhavi gázsiját levonhatja.

Majd a színházi tűzoltók és diszitők énekelték el a *Gyöngyössy* himnuszt, melynek utolsó strófája így hangzik :

Látod *Viktor* milyen vagy,
Órrod kicsi, füled nagy,
Berzeviczy után jársz,
Pedig ott hiába vársz.

Berzeviczy nagyságának annyira megtetszett a himnusz, hogy megígérte *Viktor* kuviktor urnak, miszerint nem kell hiába járni utánna, s beereszti az öltözőjébe.

Ezután a férjes kardalos hölgyek testülete kezdette el énekelni hogy :

„Nem eresztelek be, kilencz óra után,
Eredj oda, ahol eddig voltál,
Te vén lump kórlista.“

Amiből a feleséges kardalos urak megértették, hogy ha kilencz órán túl maradnak ki, nem engedi be a feleségük.

— Dehogyan nem — szölt közbe *Serfőzy Gyurka* nagyon várnak — még pedig bottal valamenynyönket.

Az ének után *Szatyi Árpád* úr kijelentette, hogy ő most már lefogja nyelni *Fáy Flóra* nagyságát. Az egész társaság könyörgött, hogy ne tegye azt, *Szatyi* úr végre is kiegyezett 5 liter borban, a mit aztán *Halász Ferencz* urral kezdtek fogyasztgatni. *Takács* Mariska nagysága érvényesült ezután a pódiumon, miután a közönség előtt ezideig még nem érvényesülhetett. *Reviczky* nagyságával adtak elő egy bús tragédiát, melynek végén még a borfiuk is könyeztek. András a pinczér e közben a *Flesch* doktor úr által feltalált nem szelelő szivarokkal kínálta meg a vendégeket, a kik a programm befejezésül egyhangulag kikiáltották *Szigeti Lujzát* kínai anyacsászarnénak, *Hauer Berezi* pedig atyacsászarnak. A mulatsig ezután rendőri felügyelet alatt folytatódott, a mennyiben *Mihályi* rendőrniszter is oda került a mulatók közé, s ivott velük százegegyig, a melyhez hasonló jókat kíván szerkesztő ur hü munkatársa :

Szapora Kati,

nyugdíjképes öltöztetőnő
a debreczeni színházban

Modern játékonyság.

A „Három Ökrökhöz“ czimzett vendégfogadóban székelő „*Viziszonny*“ asztaltársaság érdemes elnöke, *Karórágó Bénéiamin* úr örömmel értesít bennünket, hogy az asztaltársaság dalárdája a „*Bigli-bank r. t.*“ helyiségében legutóbb oly sikeresen (!mi!) működött, mikép az összegeyült „asztalmorzsák“-ból most már az árva gyermekek felruházását is megkezdheti.

E czélból nyilvános pályázatot hirdet azon vállalkozók részére, a kik hajlandók a kész ruhát feláron — egynegyedrész ár provisionnak a társaság „közös hordó“ alapja javára történt levonása után — az asztaltársaság korlátlan hitelére, minden kötelezettség nélkül bárki által elfogadható és forgatható váltóra szállítani.

Meg van engedve azon vállalkozónak, kinek ajánlata elfogadtatik, hogy a fizetés gyanánt kibocsátott váltón *elfogadóként* ő maga személyes aláírásával szerepelhessen.

Ha a megrendelt ruhák készen lesznek, azokkal az árva gyermekek azonnal fel fognak ruháztatni az asztaltársaság ünnepélyes ülésén, még pedig a gyerekek alvási idejét tekintetbe véve, a legalkalmasabb időben, t. i. este 8 órakor; az ünnepély lezajlása után pedig a kicsinyek éjfélig tartó dalestélylyel fognak megvendégetetni, mely végtisztességtételre, sat, a nagyérd. közönséget annak idején meghívja az asztaltársaság elnöke: *Karórágó Bénéiamin* m. k.

Carmen flebile.

Irtá: *Frater Villibaldus Cucurbita.*

Puritán volt az erkölcsünk
Hajdanába,
Ma már vastag nyakunk betört
Az igába.
Kurafi az ecclesia
Fiskalissa.
Temetőben, siron kelt az
Armalissa.

Száz év előtt még így zengett
A zsolttárunk :
„Csak az Isten a hatalmas
Erős várunk !“
Manapság a Calvinista
Predikátor
Államsegélyt kúnyorál — a
Főispántól.

Itt volt hajdan a magyarnak
Erős, büszke vára,
Innen ment a tárogató
Legelső szavára.
És ha már ma, Uram Isten !
Végig nézel rajta :
.....
Mint a nyáját, egyetlenegy
Kuvasz ólba hajtja.

Tisza Kálmán az áldóját
A zuzádnak !
Árulója vagy te nemcsak
A hazádnak.
Elárultad, kihasználtad
A hitünket.
Istenünket is eladtad
A németnek.

Te voltál mi nekünk itt az
Isten átka.
Te ! . . . a nagy . . . hatalmas
Kálvinista Pápa :
Korrumpált lelkednek minden
Bacillusát
Mi belénk oltottad szálljon
Az átkunk rád !
No de nem baj, majd eljön még
Az az óra :
Rákóczy fog, meg *Bocskay*
Vallatóra
Roskadt tested nem takarja
A lelkedet,
De ne is várj az istentől
Ott kegyelmet.

Etimologia.

Ad vocem „palacsinta.“

Multkori közleményünk a *palacsinta* szó eredetéről valóságos lázba ejtette a debreczeni tudós világot. A vélemények nagyon megoszlottak és helyet kell itt adnunk egy ellenkező véleménynek is. Eszerint

a palacsinta szó latin eredetű. Szoros összeköttetésben van a placet = tetszik igével.

Ugyanis őseink szenvedélyesen szerették a palacsintát, ezért volt a neve : placeus = tetsző dolog. Így azonban a szó még nem fejezte ki a szenvedélyes szeretetet, ennél fogva a szó tövéhez a *passivi participii perfectum* képzőjét ragasztották és lett placenta (placent-us, a um) nőnemben.

Ez a fogalmat teljesen kifejezi, mert benne van a részesülni óhaj-tás szenvedélyes kívánsága is.

Most a magyar nyelv természete szerint a mássalhangzók torlódását elkerülendő, a p és l közé egy a betű csuszik, a c betű az e előtt cs-vé lágyul, az e betűt i váltja fel (Debreczen vidéki tájszólás) és kész a *palacsinta*.

Hogy ez a magyarázat helyes, sokan avval is bizonyítják, hogy a magyar közjogban elő fordul a *jus placeti* kifejezés, a mi nem más, mint a magyar ember palacsinta evési jogának törvényes biztosítéka.

Kuplé.

Szél fuj Pelébe :
„Menj a fenébe !“
Ezt susogja bizalmasan
Az ő fülébe.

De Ő még csak vár
Pedig várni kár
Meneztetni nemsokára
Fog ő úgy is már.

(Magamba.)
Várhatsz hogy itt maradhatsz
A míg bele nem fáradsz !

K i n d a l.

F. W. C.

Rövid az én nadrágom
Tillárom haj !
A söt én még megrágom !
Tillárom haj !
A söt én még nem nyalom :
Igaz-e kis angyalom ?
Tillárom haj !

Ha elmegyek nyugdíjba
Tillárom haj !
Nem hagylak én magadba
Tillárom haj !
Nem hagylak én egyedül
Márk Endre majd hegedül
Tillárom haj !

Az egyházi fiskális
Tillárom haj !
Hogyha kell borotvál is
Tillárom haj !
Hogyha kell ért mindenhez
De főképpen ért ehhez
Tillárom haj !

Csak temetőbe ne járj
Tillárom haj !
Ott meg lát a policzaj
Tillárom haj !
Ott meg lát az őrmester
Hallgatásért sok pénz kell
Tillárom haj !

Jövök minden szombaton
Tillárom haj !
Präsents-márkát nem hagyom
Tillárom haj !
Präsents-márkát nem hagyom
Ugyis ezt neked adom
Tillárom haj !

Az idő eljár.

Alig pár éve — hogy fut az idő ! —
Én udvaroltam neked, szép leánya,
S te akkor az imádók seregében
Ügyet se vetél a szegény jogászra.

Ma már nem udvarlok neked tovább,
Söt kerülöm, melyben lakol, a házat ;
Mert mint fiskális jól tudom nagyon, hogy
A végrehajtó udvarol — papádnak !

Színház után az „Angol királynő“ éttermében **Kitünő borok. Mindennap izletes és minden este izletes, friss ételek kaphatók.** **Kitünő borok. Mindennap izletes és változatos villás reggeli.**

✻ Minden pénteken : **HALESTÉLY.** ✻ Minden szombaton : **Vad-estély** és erdélyi bableves. ✻
Játszik : **RÁCZ KÁROLY** zenekara. ✻ Játszik : **Magyari Testvérek** zenekara. ✻

Egy pohár kitünő „DREHER“ SÖR a söresarnokban 8 krajczár.
Tiszta és figyelmes kiszolgálásról gondoskodik : **HAUER BERTALAN** vendéglős.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Hogy is mongya csak a nóta? . . . Ühüm! aszongya hogy: „Eszembe jut rigi leginsigem“ . . . Abbiön mer mir azír, hogy vótam én is valaha, szíp aszongnak kocsisa. Még akkor ugyan ján vót az eszematta! Hej beg sokszor megmáztam írte a berena telejít, peig ojan szegek vót rajta mint egy-egy vergónia szivar, akibe nyiha bele is akatt a gunyám, hogy csak-ugy lógtam, osztán, mint az akasztott ember. Zsuzsinak hitták a galambomat, ott lakott a darabos uecza víge felé Frankli botosnál, akkihe a deákok horták a párnát zálogba. Vót ojan kerek kipe, mint egy disztótök, aut meg tenyeres-talpas vót a lelkem, mer most is emlíkszek rá, hogy mikor teréfábul hátba nyomott, az öklivel, csakugy lötyögött bennem a vacsora, ha meg elvitte a tyúkszememre hágott, minditig asz hittem hertelen, hogy a lú mellett állok. Elíg a hozzá, hogy valami takaros egy fejr eseléd vót. Beg sok szíp üdöt eltőtöttünk együtt mosogatás után!

Eeczer a többek köszt ahogy ott esiesergünk lelkünk esendessigibe, ehen nyilik az ueczajtó, aut meg a nagy kapu. Jaj, aszongya Zsuzsi, arrúl meg el is felejkesztem, hogy a gazdám oda vót Bagosra bürökír, oszt ehen most írkesztek haza, eriggy mán aszongya nékem, bújj el a szekérszinbe.

Szót fogattam Zsuzsinak, oszt hertelen meghuzóttam ott egy szegeletbe. Setít vót kegyetlen. Döczög befelé a tajiga, oszt megáll a szekérszin előtt. Aszongya Frankli a tajigásnak, hogy csak ide hanynyuk a büröket a szekérszinbe, ebbe a szegeletbe ni! Aval koppan egy bür a fejemen, utánna a másik kipe, harmadik, meg a többi. Mocczanni se mertem, csak idzattam a bürök alatt. — Eeczer oszt mán nem állhattam tovább a dicsősiget, mer disztóul nyomott a sok bür lefelé, mán a kípem is a porba fúrdött, egytet erőlködök, lerázom a büröket oszt aló elkezdek szaladni. Ippen Franklinak szalattam neki, oszt felborítottam. A meg elkezdett ordítani, hogy aszongya jaj, feltámatt egy lú ahun szalad ni! Még a vín Szatyor Szotyogó bátyám, a talyigás is asz hitte, hogy lúkisírtet vagyok, oszt aszonta, hogy na még ijte se faggyúztam, mihóta nyúzott lügünyával van sorom! Mire oszt észre tértek, én mán a Kasza-köz vigin szalattam.

Csak a vót benne a tubák, hogy a szüröm ott maratt, oszt arrúl másnap reggel megtutta Frankli, hogy a Zsuzsi lova vót a szekérszinbe, akkiir meg is rakta

a jordány a szentemet istenesen. Meg is monta osztán Zsuzsi, mikor a kúton tanálkoztam velle, hogy oda ne mennek többet, de még csak tájkára se tiveggyek a darabos ueczának, mer Frankli meglú, vacsora után lesbe szok állani, oszt ojan nagy rebúzer puska csüng a hasán egy tokba, mint egy disztóláb.

Nem is mentem többet Zsuzsiho, mig Franklinál lakott, csak akkor tanálkoztam velle még eeczer utójára, mikor Bánki bácsiho állott be szógállónak. Csakhogy mán akkor ippen tizenkét szeretője vót, oszt aszonta, hogy nagyon fil a 13-mas számtól, mán én nem kellek.

Jól van Zsuzsi, mondok, maj megkönyvezed még te eszlet, mer én nem tok nállad nekül ilni, kiötöm az íletemet! Csak röhögött Zsuzsi, oszt ott hagyott a fakípnél, berántotta maga után az ajtót.

Haza ballagtam nagy szomorán, kegyetlenül elbúsultam magamat. Elővettem oszt odahaza egy löcsöt, kimentem az udvar közepire, szíjjel níztem, hogy lát-i valaki, aval jól fültövön vágtam magamat. A szememim ugy hánta a szikrát, hogy kegyetlen, de nem hótam meg. Az üstököt neki — így magamba — még fájt e; megvakartam a hejít, aut aszontam magamba, hogy búsujk a lú, aval még akkor esve elmentem ehe az Erzsókho ni, akkit azúta is bánok. Valami kegyetlen szörnű szivesen látott, mer hogy ojan nyalka legíny vótam, kapott rajtam. Hát nem mondom, én is húzóttam oszt ekkiesit hozzá, mer mondok magamba ahun lú nincs, a számár is jó. Oda kaptam osztán vesztemre hozzájuk, mer valami lafinírt egy ján vót e, disztóul tudott hízelkedni. Ugy ölelt, esókolt, hogy no, asz mivelte rajtam, mint egy kullancs; oszt én se vótam ippen fábul, állottam.

Eeczer mesmeg a nyakamba esimpajkódzó't, oszt aszonta, hogy: szíp nem vagyok, de hüsiges vagyok, ugy-i bűdös? Evel egiszen eszidített, kitelen vótam mekkirni. No azúta oszt mond ez engemet még jószagúnak is, kegyetlen erkölcsös. Ha katonát lát, akkor meg ippen nem lehet velle birni.

Mihalovits I. gyógyszerháza a „Kigyó“-hoz Debreczenben, ajánlja: **Harmat arczporát** (pouder) mely készítmény **üde színt kölesönöz az arcznak s nem rontja az arczbört.** Kítűnő illata, teljesen **ártalmatlan** volta, valamint **finomsága által vetekedik bármilyen arcz,** vagy rizsporról. **Jól tapad s igen jól fed.** A Harmat-Crème a Harmat szappannal együtt használva az arczbört **üdévé, széppé teszi s megóvjá a megránczosodástól.** (Kapható 3 színben, fehér rózsa, s crème színben) minta doboz Harmat pouder ára 50 fillér. (pamaecsal 60 fillér.) Nagy doboz ára 1 korona 80 fillér. Ajánlja továbbá következő arczporait: **Berlini fettepouder.** (3 féle színben) kis doboz ára 40 fillér, nagy doboz ára 1 korona s 1 korona 60 fillér. **Velutin pouder** (3 féle színben) kis doboz 60 fillér, nagy doboz 4 korona.

Hat órákor kezdődik

a katonazene-hangverseny minden vasárnap a *Dreher bor- és sörcsarnok* „Téli kert“ éttermében „uszonna“ különlegességek, valódi frankfurti-, bécsi-, szepességi virslik. — Belépti díj nincs.

Ha nagy gondtól akar megszabadulni,

hogy mit vegyen karácsonyi és ujévi ajándéknak férfiak részére, tekintse meg a „Bika-szálloda” épületében levő **tajték áru kereskedés**

dohányzó eszköz különlegességeit hol csodálatra méltó olcsó árban és rendkívül nagy választékban minden elgondolható dohányzó eszközök kaphatók.

Hölgyek figyelmébe.

Van szerencsénk az igen tisztelt hölgyközönség figyelmét felhívni új női és gyermek felöltő áruhá-zunkra, a hol is raktárra érkeztek a legújabb **őszi és téli ujdonságok** u. m. női és gyermek kabátok és pa letok, szőrme és tül boák, selyem és kazán bluzok, selyem alsó szoknyák, esernyők, övök és nyakkendők. Dús raktárunk meglekintésére tisztelettel meghívjuk a n. érdemű hölgyközönséget. Kiváló tisztelettel **Darvas Testvérek**, Debreczen, Fötér, Hungária kávéház mellett.

Valódi uj

Angol francia divat-szövetek rak-tára, izléses kiállítás, divatos sza-bás, — az árak alkalmazva a mai viszonyokhoz — igen mérsékelve.

Készszolgálatra

A N T A L V I N C Z E

[férfi szabó üzlete.

Disz ruhák legszebb kivitelben.

Legalkalmasabb

Karácsonyi ajándék.

Hasznos időtöltés.

Kellemes szórakozás.

Tessék árlapot kérni.

Dijtalan tanítás.

Karácsonyi és Ujévi ajándékol

a legalkalmasabb és egyuttal a legkedvesebb egy jól sikerült élethű

Platinotypia vagy Aquarell-fénykép

Németi J. fényképésztől

Piacz-utca 42. szám.

Szőlővessző eladás.

Kardos László sétakerti csemege-szőlő telepéről.

Sima	passatuti	1000	drb	á	5	kor.
„ piros	schasseles	„	„	„	6	„
„ fehér	„	„	„	„	0	„
„ muscat	Hamburg	„	„	„	15	„
„ „	Alexandri	„	„	„	01	„
„ „	Frontignon	„	„	„	6	„
„ schasselas	Fontenaiblau	„	„	„	6	„

Értekezhetni: **Kardos László** Kossuth-utczai üzletében.

Ebesi ártézi viz

✱ legegészségesebb üdítő forrás viz.
✱ Kapható: minden fűszerüzletben, kávéházban és vendéglőben. —

Főraktár: Piacz-utca 7. szám.

Verseny czipő-üzlet

olcsó árakra való tekintettel

TOLNAY DÁNIEL áruháza

Debreczen, Fötér, a főpostával szemben. Ajánl férfi-, női- és gyermek-czipőket

a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig óriási választéku raktárt tart, előnyösen ismert elsőrangu műhelyi kézi készítéseiből.

NYILT-TÉR.

Ne mulassza el senki őszi és téli divatcikkek beszerzése végett fölkeresni a párisi divatáruházat, Debreczen, a m. k. főposta mellett, a hol női felöltőkben, leány kabátokban, gyermek köpenyekben, díszített női kalapokban, selyem blousok, szőrme különlegességekben, meglepő dúsválasztéku ujdonságok kaphatók. Bámulatos olcsó szabott árak.

